

Botika-szavak a Botika-portréhoz

Shakespeare mondta: »Vannak dolgok egen s földön jó Horatia, melyeket bölcselmek felfogni nem képes.«

Igy volt husz hónappal ezelőtt, amikor a beteg főkapitány ágyához elhoztak egy levelet: *El Szegedről!* És így van most is, amikor a toll leírja s a szem elolvassa: *Botika Sándor meghalt.*

Vannak dolgok égen s földön jó Horatio...

Régi beszélgetések merülnek föl most, hogy a szíve nem ver többé. Amikor elszenderült a napi riport-hajszá, amikor egymással szemben ült a főkapitány és az újságíró a bezárt ajtó mögött a három órai harangok zugában. Amikor régi álmódások és új tervezgetések lelkesültek az elcsöndesült hivatal pihenésében. A régi szavak zengenek most és egy régi riport, ami akkor íródott, amikor egy éve múlt az áthelyezésnek.

Lefojtott és eltírt keserűséggel, de erőszakos mosollyal mondta a főkapitány az elhelyezés egyéves fordulóján (a régi riport beszélte ezt):

— Most már nagyon jól érzem magam, nyugodtan és zavarok nélkül. Most látom csak, mennyire rámfért ez a nyugodtság, mert amikor fölkerültem ide öt zaklatott szegedi év után, öt permanens esztendő múltán, akkor éreztem csak, hogy *mi volt az az öt év...*

És a régi riport mást is beszél. Az elmúlt öt évről akkor így beszélt a főkapitány:

— Néha azt hittem, helytelenül járok el, amikor igyekeztem minden erővel megvédeni a békét. Néha azt hittem, mesterségesen fojtogatom el a kicsapongó gőzöket és egyszer majd megtörténik a kazánrobbanás. De most azt érzem, az idők engem igazoltak. Szeged nekem adott igazat. Szegeden nem volt sítérgetés és elmaradt a kazánrobbanás is... *Meg kellett őriznem az ucca békéjét és a polgárok nyugalma.* Azért vagyok rendőr... Ugy érzem, nem kell semmit sem megbánnom. A régi szavak zengenek most és felmerül egy régi riport.

Négy év előtt egy anzikszot küldtem a főkapitánynak. És akkor Párisba visszaírt egy levelet. Talán szabad most ideírni néhány Botika-szót:

»... Remélem, Párisban léte alatt meggyőződött már arról, hogy az egész világ egy falu, amelynek legfeljebb círábbak egyik-egyik uccájában a kirakatok s több bántattal vannak kikövezve másutt a járdák...«

(Ezek a Botika-szavak talán egy kicsit jobban a napfényre hozzák a főkapitány arcának vonalait.)

És legutóbb is írt egy levelet. Ezt a levelet meg kellett őrizni és a főkapitány biztonnyal megbocsájt, hogy ide állítom most az újság acetilinjének kényébe. Szeretném, ha a főkapitány portréja tisztán és árnyék nélkül maradna meg az emlékezés érzékeny virágai között.

Igy írt Szegedről a főkapitány:

»... beszélgetésünknek az volt a lényege, hogy mostanában nem mehetek vissza Szegedre. Amikor pedig az idők folyása majd engem igazol, akkorára én már rozzant és rokkant leszek, aki legfeljebb azért látogathatók el Szegedre, hogy örvendhessek annak a szép városnak s büszke lehessenek derék közönségére.

Az én nevemnek egyszer kell még megjelenie a szegedi nyilvánosság előtt. Ha majd történelmi tárgyilagossággal írja meg valaki évtizedek múlva a mai Szeged történetét, ak-

kor nekem kell a legszebb pár sort kapnom. Látta, nem is vagyok éppen szerény, de ma nem lehetek Szegednek hasznára.

... Szenvednem kell olyan bűnért, amiben igazán nem vagyok vétke, mert hiszen politikai szempontból éppen az a legnagyobb hibám, hogy tárgyilagos vagyok, tehát nem tudok pártember lenni.

És a megrendítő befejező sorok:

»Csak arra kérem, ne feledje el soha, amikor rólam lesz szó, hogy a szegediek szere-

tetért már eddig is olyan árat kellett fizetnem, ami családom existenciáját veszélyeztette. Nekem pedig még sok éven át családommal szemben is megmaradnak a kötelezettségeim...«

És a toll leírja most, a szem elolvassa: *Botika Sándor meghalt.*

Shakespeare mondta: »Vannak dolgok egen s földön, jó Horatio...«

Vér György.

Huszonnégy évi és tizhónapi börtönbüntetést szabott ki a törvényszék a pénzhamisítási pörben

Kiss Istvánt hat évre, Szerencsés Fekete Verát két évi fegyházra ítélték

(A Délmagyarország munkatársától)
A törvényszék Vild-tanácsa háromnapos főtárgyalás után pénteken délután hat órakor hirdette ki ítéletét a monstre pénzhamisítási ügyben. Délelőtt a perbeszéd hangzott el, majd a bíróság félbeszakította a főtárgyalást és az ítéletkihirdetés idejét délutánra tűzte ki.

Az ítéletkihirdetés órájára zsufolásig megtelt érdeklődőkkel a hatalmas esküdtzéki terem. A bíróság hat órára lett kész az ítélettel. A vádlottak idegesen ültek helyükön. Bozók Jánosné minden negyedóránál összeesett. Aránylag Szerencsés Fekete Vera és Kiss István voltak a legnyugodtabbak, őket már nem érthette meglepetés.

A bíróság az összes vádlottakat bűnösöknek mondta ki.

Részben pénzhamisítás, részben hamispénz csalárd használatának bűntetteiben.

A törvényszék ezért Kiss Istvánt hat évi fegyházra ítélte. A bíróság az ítélet kiszabásánál súlyosító körülménynek vette Kiss konok meg-

átalkodottságát, mivel két ízben is szabadlátra helyezték és mindkét esetben ismét pénzhamisításba kezdett.

Mészáros Kálmánt egy évi börtönrre, Ördög Ferencet két évi fegyházra, Csipák Ilonát egy év és hat hónapi, Kiss Istvánt hat hónapi, Mészáros Györgynét hat hónapi, ifj. Halász Mihályt egy év és hat hónapi, Kulcsár Ferencet egy évi és hat hónapi, Oratovics Alajost egy évi, Bozók Jánosné egy évi és hat hónapi, Kecskeméti Jánost egy évi és hat hónapi, Bozók Jánost egy évi és hat hónapi, Kecskeméti Jánosné hat hónapi börtönrre, míg Börcsök Józsefet két évi és hat hónapi, Szerencsés Fekete Verát pedig két évi fegyházra ítélte.

A bíróság rövid indoklásában kimondotta, hogy a főtárgyaláson behozott bizonyítást nyert, hogy

a vádlottak nyereszkesedési céllal pénzt hamisítottak, részben pedig csalárd forgalomban hozták a hamis pénzt.

Az ítélet ellen úgy a vád, mint a védelem fellebbezést jelentett be.

A gyárilpar képviselője a felsőházban

Irla: Wimmer Fülöp

Most, hogy e képviselő ügye két évi szinte regénybe illő vajadás után véglegesen elintéztetett, helyenvalónak látom e kérdést még egyszer az érdekeltek elé vinni és rámutatni arra, hogy mennyire helytelen módon oldott meg ez a kérdés, a vidéki gyárilpar sérelmére.

Az eredeti (1926. XXII.) törvény és az erre vonatkozó első, 10.182/1926 számú rendelet szerint a hét kereskedelmi és iparkamara által hat felsőházi tag volt választandó, még pedig két kereskedő, két gyárilparos és két kisiparos, akik közül egyik-egyik a budapesti, másik-másik pedig valamelyik vidéki kamara tagja.

A GyOSz már a választási mozgalom legkezdetén azt a különben jogos álláspontot foglalta el, hogy a szövetség elnöke Fellner és a szövetség alelnöke Chorin képviseljék a gyárilpart a felsőházban, de mivel Fellner nem volt kamarai tag és mivel a fentemlített rendelet szerint mindketten, mint budapesti gyárilparosok, nem voltak megválaszthatók, úgy vélték ezen segíteni, hogy kijárták a minisztérium 11.064/1926 számú rendeletét, amelynek fogva az első választás úgy végződött, hogy megválasztották Fellnert, mint budapesti, Chorint pedig mint vidéki (pécsi) gyárilparost; megválasztották továbbá három kereskedőt, Belatinyt, Székácsot és Sesztinát, ezzel szemben csak egy kisiparost, Pálffy Dánielt.

Fellebbezés folytán a közigazgatási bíróság ezt a választást megsemmisítette, minek folytán a hét kereskedelmi és iparkamara, a GyOSz és főleg a kormány azon feladat elé

állították, hogy a közigazgatási bíróság által, különösen a 11.064/1926 számú rendelet miatt megsemmisített első választás pótlásául újabb, feltétlenül törvényszerű választás módjában állapodjanak meg.

Helyes volt az az igyekezet, hogy az első megsemmisített választás alkalmából a felsőházba kiküldött tagok lehetőleg újból megválasztassanak.

E célból a budapesti kamaránál nagyon helyesen ahoz a kormány által is elfogadott eljáráshoz folyamodtak, hogy a kormány a budapesti kamara elnökét, Belatinyt a felsőház örökös tagjává nevezze ki, amivel egyúttal kifejezésre jut az, hogy a kinevezés a budapesti kamara mindenkor elnökét megilleti.

Ezáltal a budapesti kamara alelnökének, Székácsnak, valamint Sesztinának, mint vidéki kereskedőnek újbóli törvényszerű megválasztása biztosítva volt.

Ahelyett azonban, hogy e példát köelve, a GyOSz is csak Fellner elnök kinevezését kérte és kétségtelenül éppoly könnyen keresztülvitte volna, — amely esetben biztosítva volt Chorin megválasztása, érintetlen maradt volna a kereskedelmi kamarák, illetve a kereskedelem és ipar szabad választásának elvileg fontos joga és így még egy „vidéki gyárilparos“ kiküldése is, azzal a mindenképpen kielégítő eredménnyel, hogy

1. a GyOSz elnöke és alelnöke képviselje a gyárilpart a felsőházban,

2. a kamarák választási joga érintetlen maradjon és

3. a vidék is hozzájut az ő vidéki gyárilpari

BELVÁROSI MOZI

NOBILE

tábornok utolsó útja Rómából Kingsbay.

Köhi, Hühnefeld és Filzmauritz startja és érkezése ünnepieséről készült helyszíni felvételek.

Azonkívül:

Balzac világhírű regénye:

SZERELEM.

Dráma 8 felvonásban.

Főszereplő: Elisabeth Bergner.

Előadások kezdete: 5, 7, 9, vasár- és ünnepnap 3, 5, 7, 9 órákor.

Június 23., 24.-én, szombaton, vasárnap

BREMEN

a Green Islandon

készült helyszíni felvételek.

KÖRZO MOZI

Június 23., 24.-én, szombaton és vasárnap

Dénes Oszkár, Radó Sándor és Radó Teri

a „Royal Orfeum“ tagjainak személyes fellépésével:

filmoperett 3 film és 3 színpadi részben. Szöveg: Harmath Imre, zenéjét Márkus Alfréd írta.

Azonkívül: A Montmartre rózsája. Romantikus történet 8 felvonásban. Főszereplő: Virginia Dally és George O'Brien.

Előadások kezdete szombaton fél 6 és 9 órákor, vasárnap 3, fél 6 és 9 órákor.